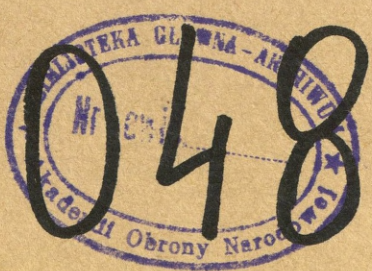
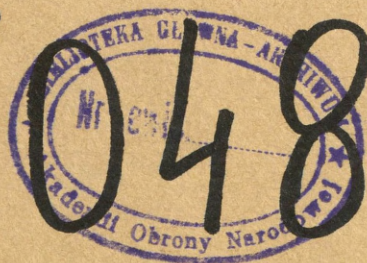

50487

50487

już najniższe szczeble dowodzenia.

Dążyliśmy do tego, aby regulamin nie stanowił suchej wykładni, a inspirował dowódców i oficerów sztabu do twórczego, pełnego polotu taktycznego działania w nowych, niepowtarzalnych sytuacjach bojowych. W moim przekonaniu poszczególne paragrafy regulaminu nie zawierają recepty na każdą okoliczność, zmuszając dowódców do myślenia, podejmowania śmiałych, niesza-blonowych decyzji, korzystania z prawa do ryzyka, uzyskiwania zaskoczenia, stosowania forteli i osiągania celu walki kosztem najmniejszych strat własnych.

Projekt regulaminu uwzględnia wnioski wysunięte przez uczestników sympozjum, przeprowadzonego w dniu 10 maja br. Wszystkie wnioski i uwagi dotyczące treści i formy regulaminu zostały przeanalizowane i w większości uwzględnione przy opracowaniu ostatecznej, prezentowanej obecnie jego wersji. Przed ostatecznym zapisem proponowane zmiany przekonsultowano z odnośnymi dowództwami i szefostwami rodzajów wojsk i służb.

Pierwszy rozdział pt.: "ZAŁOŻENIA WALKI OGÓLNOWOJSKOWEJ" stanowi wykładnię ocen i pojęć współczesnej walki i na ich podstawie precyzuje zasady jej prowadzenia, ujednoczone w ramach Sił Zbrojnych Państw stron Układu Warszawskiego. Podkreślić należy, że w praktyce szkoleniowej odczuwaliśmy brak jednoznacznego zdefiniowania i uporządkowania podstawowych pojęć. Dlatego też w rozdziale tym definiuje się takie pojęcia, jak: działania bojowe, operacja, bitwa, walka, uderzenie, ogień, manewr; na przykład przez działania bojowe rozumie się wszelkie działania zbrojne wojsk, czyli formę operacyjnego ich użycia w operacji /walce/ wyższego szczebla w celu wykonania zadań operacyjnych, operacyjno-taktycznych lub taktycznych.

Zgodnie z aktualnymi poglądami na charakter przyszłej wojny podkreśla się w 5 punkcie tegoż rozdziału, że walkę można prowadzić z użyciem broni jądrowej i innych środków masowego rażenia lub tylko z użyciem broni konwencjonalnej. Stwierdzenie to wywiera zasadniczy wpływ na całokształt zasad dotyczących organizacji i prowadzenia walki oraz jej zabezpieczenia. Formuluje się również zasadnicze sposoby prowadzenia walki z użyciem broni jądrowej lub tylko konwencjonalnej.

Istotny dla ewentualnej dyskusji jest także punkt 6, w którym jednoznacznie określa się że "rodzajami walk są natarcie i obrona. Natarcie jest zasadniczym rodzajem walki. Tylko zdecydowane natarcie, prowadzone z dużym rozmachem, zapewnia całkowite rozbicie nieprzyjaciela. Cele natarcia osiąga się przez prowadzenie walk, bitew i operacji". Walka spotkaniowa traktowana jest jako szczególny rodzaj natarcia. Ze względu na odmienność form i metod jej prowadzenia rozpatruje się jej problematykę w oddzielnym rozdziale regulaminu. Pragnę przy tym zwrócić uwagę Szanownego Grona, że w projekcie nie stosuje się określenia "bój", które zastąpiono pojęciem "walka". Co prawda obie nazwy mogą być używane jako synonimy dla określenia tego samego zjawiska, lecz w języku polskim słowo "walka" znajduje znacznie częściej zastosowanie i dlatego chcąc zachować jednoznaczność pojęcia przyjęto je w regulaminie. Zresztą regulamin nie nazwano "regulaminem boju", a "regulaminem walki".

Projekt regulaminu ustala, że w skład ugrupowania bojowego dywizji /pułku/ wchodzi: oddziały /pododdziały/ pierwszego rzutu, drugiego rzutu, odwodu ogólnego /podkreślam - odwodu ogólnego, a nie ogólnowojskowego/, oddział rakiet, artylerii, oddział /pododdział/ przeciwlotniczy, odwód przeciwpancerny, oddział zaporowy i od-

dział /pododdział/ zabezpieczenia technicznego i tyłów, a w dywizji ponadto - pododdział śmigłowców.

Tak więc tyły traktowane są w projekcie regulaminu również jako element ugrupowania bojowego.

Jak podkreśla się w punkcie 12, w skład ugrupowania bojowego dywizji i pułku mogą ponadto wchodzić: oddział wydzielony, oddział specjalny, oddział obejścia, a w skład ugrupowania bojowego dywizji - również taktyczny desant powietrzny, odwód inżynierski, oddział zabezpieczenia ruchu i oddział /grupa/ torujący. W obronie może być organizowany odwód przeciwdesantowy.

Zgodnie z regulaminem walki Armii Radzieckiej szczególnie wyeksponowano manewr jako integralny element każdej walki. Do zasadniczych rodzajów /nie form/ manewru zalicza się: oskrzydlenie, obejście, wycofanie oraz połączenie oskrzydlenia z obejściem. Jest to również nowe sformułowanie, w którym znalazło miejsce wycofanie pojmowane jako celowy i zamierzony manewr wojsk.

Projekt nowego regulaminu walki w rozdziale drugim wprowadza wiele nowych elementów - w porównaniu z dotychczasowym regulaminem, a mianowicie:

1. Definiuje dowodzenie wojskami, a także precyzuje podstawowe zasady dowodzenia oddziałami/pododdziałami/, takie jak: jednoosobowość, centralizacja, przewidywanie, ciągłość, operatywność, stanowczość i skrytość.

2. Eksponuje problem decyzji dowódcy i poczucia odpowiedzialności za jak najlepsze jej wykonanie przez podwładnych.

3. Znacznie zwiększa zakres obowiązków sztabu, wprowadzając takie obowiązki, jak:

- zapewnianie wykonania zadań mających na celu utrzymanie wysokiej gotowości bojowej wojsk;

- realizowanie przedsięwzięć związanych z odtwarzaniem naruszonego systemu dowodzenia i zdolności bojowej oddziałów /pododdziałów/;

- prowadzenie ewidencji żołnierzy, uzbrojenia, sprzętu technicznego, rakiet, amunicji, paliw i innych środków oraz ewidencji dawek napromienienia ludzi;

- studiowanie, uogólnienie i przekazywanie wojskom doświadczeń bojowych.

4. Precyzuje zakres odpowiedzialności i obowiązków każdego z zastępców dowódcy, ustalając jednocześnie, że szef sztabu jest pierwszym zastępcą dowódcy.

5. Wskazuje podstawowe metody, jakie mogą być stosowane w pracy dowódcy i sztabu, a mianowicie: metodę równoległego i metodę kolejnego przygotowania walki, krótko charakteryzuje te metody i ustala kolejność pracy dowódcy podczas stosowania każdej z tych metod.

6. Ustala, że podstawą decyzji jest zamiar walki i podaje, co powinien on zawierać. Ustala także, jakie dokumenty bojowe opracowuje się w dywizji i pułku w okresie planowania walki.

7. Zmienia dotychczasowy układ rozkazu bojowego i wprowadza do niego nowe punkty, a mianowicie: pkt. 6 - zużycie rakiet i zasadniczych rodzajów amunicji na dzień walki oraz ładunków jądrowych na pierwsze i kolejne uderzenia jądrowe; pkt. 7 - terminy gotowości wojsk.

8. Znacznie więcej miejsca, niż w dotychczasowym regulaminie, przeznaczają się na organizację współdziałania, dowodzenia i łączności.

Na podstawie wniosków z sympozjum zrezygnowano z organizowania zapasowych stanowisk dowodzenia na szczeblach dywizja-pułk.

Najobszerniejszą problematykę zawiera rozdział IV dotyczący zasadniczego rodzaju walki, tj. natarcia. Liczy on 140 stron, co stanowi blisko 30 % tekstu całego regulaminu. W rozdziale tym zachowano wszystkie normy ujęte w regulaminie walki Armii Radzieckiej. Wyeliminowano - zgodnie z intencją symposium - wszelkie opisy, nadając im bardziej regulaminowe ujęcie. Stwierdzenie to odnosi się zarówno do organizacji, jak i prowadzenia natarcia. Nowe ustalenia w tej mierze wychodzą naprzeciw nowym warunkom, ukształtowanym w wyniku znacznego zwiększenia się ostatnio możliwości ogniowych, technicznych i manewrowych zarówno wojsk własnych, jak i nieprzyjaciela. Uwzględniają także potrzeby praktyki szkoleniowej wojsk, co niewątpliwie zwiększa użyteczność szkoleniową regulaminu.

W regulaminie ujednolicono szereg pojęć. Na przykład dotychczasowy termin "natarcie z marszu" zastąpiono określeniem "natarcie po podejściu z głębi". Mnie osobiście określenie "natarcie z marszu" nigdy nie odpowiadało, tkwi w nim bowiem element improwizacji, lekkiego traktowania niezwykle ważnego i złożonego problemu, jakim jest przechodzenie wojsk do natarcia. Nawet potocznie, jeśli ktoś powie: "zdałem egzamin z marszu", to wszyscy rozumieją, że nie przygotowywał się do niego solidnie.

Do innych ważniejszych nowych elementów w rozdziale "Natarcie" można zaliczyć takie, jak:

- uściślenie działań wojsk podczas rozwijania i podchodzenia do rubieży ataku oraz sposobu ataku w jednolitym ugrupowaniu czołgów i wozów bojowych lub w mieszanym ugrupowaniu bojowym czołgów, wozów bojowych i spieszanej piechoty;

- uporządkowanie zasad użycia artylerii i lotnictwa w ramach porażenia ogniowego nieprzyjaciela;

- wprowadzenie z inspiracji Głównego Zarządu Szkolenia Bojowego dwóch nowych podrozdziałów dotyczących przełamania rejonu umocnionego i działania dywizji w charakterze operacyjnej grupy manewrowej.

W rozdziale VII regulaminu, dotyczącym drugiego z zasadniczych rodzajów walki, jakim jest obrona, znacznie rozszerzono zagadnienia związane z jej organizacją. Wyeksponowano problematykę ognia, a zwłaszcza planowania porażenia jądrowego i ogniowego nieprzyjaciela. Ujednolicono poglądy na organizację oraz wykonywanie kontrataków i w ogóle - prowadzenia walki w głębi własnego ugrupowania obronnego. Ukazano wpływ i potrzebę racjonalnego wykorzystania właściwości taktyczno-obronnych terenu. W całości projektu regulaminu obrona zajęła należne jej miejsce.

Wiele nieporozumień wynikało na przykład z tego, że rosyjskie określenie "uczastok" błędnie przetłumaczono jako odcinek obrony pułku. W regulaminie zatem jednoznacznie ustala się, że dywizji wyznacza się pas, a pułkowi rejon obrony i określa szerokość i głębokość pasa /rejonu/ obrony. Również przyjęto - jako bardziej odpowiednie - wyznaczanie odwodowi przeciwpancernemu rubieży ogniowych, a nie jak dotychczas rubieży rozwinięcia.

Uczestnicy sympozjum w większości zdecydowali o tym, aby zmienić nazwę rozdziału "zabezpieczenie walki" na "zabezpieczenie bojowe".

Innym nowym elementem projektu regulaminu walki - jak zaznaczyłem wcześniej - jest ujęcie w nim dwóch oddzielnych rozdziałów dotyczących ZABEZPIECZENIA TECHNICZNO-SPECJALNEGO /rozdział 12/ i ZABEZPIECZENIA TYŁOWEGO /rozdział 13/.

Problemy te wyłączono z rozdziału traktującego o zabezpieczeniu walki.

Nowy termin "zabezpieczenie techniczno-specjalne" - którym zastąpiono termin poprzedni "zabezpieczenie techniczne" - mieści w sobie cztery rodzaje zabezpieczenia: techniczno-jądrowe, techniczno-rakietowe, techniczne i meteorologiczne.

Natomiast zabezpieczenie tyłowe obejmuje: organizację tyłów oraz zabezpieczenie: materiałowe, komunikacyjne, medyczne, weterynaryjne, finansowe, kwaterunkowe, lotniskowo-techniczne, grzebanie poległych i zmarłych żołnierzy, wyżywienie i udzielanie pomocy medycznej jeńcom wojennym oraz różnego rodzaju działalność usługowo-produkcyjną, a także zagospodarowanie zasobów miejscowych i zdobyczy wojennych.

Rzecz jasna, że rozdzielenie zagadnień technicznych i intendenckich pociągnęło za sobą pojawienie się nowego dokumentu bojowego, jakim jest "rozkaz techniczny" - obok już istniejącego "rozkazu tyłowego".

ZAŁĄCZNIK: "Zmiany wprowadzone do Regulaminu Walki Wojsk Lądowych Sił Zbrojnych PRL na podstawie sympozjum przeprowadzonego w ASG WP 10.05.84r." na ark.

KOMENDANT
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO WP

gen. broni dr Józef KAMIŃSKI

Odbito dodatkowo 20 egz.
z nr ks.masz.Pf 48/ON
od nr 2 do 21 i rozesłano:

egz.nr 2-18 - Kanc.Tajna
egz.nr 19-21 - Bibl.Tajna ASG WP

Nr ks.masz Pf *11201/W*
Dnia 18.06.1984 r.

Załącznik nr 1
do notatki służbowej komendanta
ASG WP

ZMIANY WPROWADZONE

do projektu Regulaminu Walki Wojsk Lądowych Sił Zbrojnych PRU, cz. I na podstawie sympozjum
przeprowadzonego w ASG WP w dniu 10 maja 1984 r.

Lp.	E D Y C J A				Nowa Wiersz od Góry dolu	Str. /pkt/ Góry dolu	Str. /pkt/ Góry dolu	Nowa Wiersz od Góry dolu	UZASADNIENIE
	Poprzednia		Nowe UJĘCIE						
	Str. /pkt/ Góry dolu	Str. /pkt/ Góry dolu	Str. /pkt/ Góry dolu	Str. /pkt/ Góry dolu					
1.	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1.	3	4	4	3	3	3			
2.	4	6	6	4	7	7			
3.	8	5	-	-	-	-			

POPZEDNIE UJĘCIE

Działania bojowe - wszelkie działania zbrojne wojsk zarówno w czasie uderzenia jak i manewru, forma operacyjnego użycia sił zbrojnych w operacji /walce/ wyzsze- go szczebla w celu wykonania zadań ope- racyjnych, operacyjno-taktycznych lub taktycznych. Wojska obrony przeciwlot- niczej /OPK/, wojska lotnicze i mary- narka wojenna prowadzi nieprzerwanie /systematycznie/ działania bojowe.

NOWE UJĘCIE

Działania bojowe - wszelkie działania wojsk na polu walki; forma ich użycia do wykonania zadań operacyjnych, opera- cyjno-taktycznych i taktycznych.

POPZEDNIE UJĘCIE

Walka - zorganizowane zbrojne starcie dwóch przeciwnych stron dążących do wy- konania przy użyciu siły zadań w skali taktycznej. Ostateczny cel walki - roz- bicie, zniszczenie /lub wymuszenie pod- dania się nieprzyjaciela/ osiąga się przez umiejętne łączenie uderzeń, manewru i ognia przy równoczesnym zachowaniu zdolności bojowej własnych wojsk

NOWE UJĘCIE

Walka - zasadnicza forma działań bojo- wych w skali taktycznej, zorganizowane zbrojne starcie dwóch przeciwnych stron dążących do wykonania zadań przy użyciu siły. Ostateczny cel walki - rozbicie, zniszczenie lub wymuszenie poddania się nieprzyjaciela przy równoczesnym zachowa- niu zdolności bojowej wojsk własnych

POPZEDNIE UJĘCIE

Walka - zorganizowane zbrojne starcie dwóch przeciwnych stron dążących do wy- konania przy użyciu siły zadań w skali taktycznej. Ostateczny cel walki - roz- bicie, zniszczenie /lub wymuszenie pod- dania się nieprzyjaciela/ osiąga się przez umiejętne łączenie uderzeń, manewru i ognia przy równoczesnym zachowaniu zdolności bojowej własnych wojsk

NOWE UJĘCIE

Walka - zasadnicza forma działań bojo- wych w skali taktycznej, zorganizowane zbrojne starcie dwóch przeciwnych stron dążących do wykonania zadań przy użyciu siły. Ostateczny cel walki - rozbicie, zniszczenie lub wymuszenie poddania się nieprzyjaciela przy równoczesnym zachowa- niu zdolności bojowej wojsk własnych

POPZEDNIE UJĘCIE

Walka - zorganizowane zbrojne starcie dwóch przeciwnych stron dążących do wy- konania przy użyciu siły zadań w skali taktycznej. Ostateczny cel walki - roz- bicie, zniszczenie /lub wymuszenie pod- dania się nieprzyjaciela/ osiąga się przez umiejętne łączenie uderzeń, manewru i ognia przy równoczesnym zachowaniu zdolności bojowej własnych wojsk

NOWE UJĘCIE

Walka - zasadnicza forma działań bojo- wych w skali taktycznej, zorganizowane zbrojne starcie dwóch przeciwnych stron dążących do wykonania zadań przy użyciu siły. Ostateczny cel walki - rozbicie, zniszczenie lub wymuszenie poddania się nieprzyjaciela przy równoczesnym zachowa- niu zdolności bojowej wojsk własnych

POPZEDNIE UJĘCIE

Walka - zorganizowane zbrojne starcie dwóch przeciwnych stron dążących do wy- konania przy użyciu siły zadań w skali taktycznej. Ostateczny cel walki - roz- bicie, zniszczenie /lub wymuszenie pod- dania się nieprzyjaciela/ osiąga się przez umiejętne łączenie uderzeń, manewru i ognia przy równoczesnym zachowaniu zdolności bojowej własnych wojsk

NOWE UJĘCIE

Walka - zasadnicza forma działań bojo- wych w skali taktycznej, zorganizowane zbrojne starcie dwóch przeciwnych stron dążących do wykonania zadań przy użyciu siły. Ostateczny cel walki - rozbicie, zniszczenie lub wymuszenie poddania się nieprzyjaciela przy równoczesnym zachowa- niu zdolności bojowej wojsk własnych

POPZEDNIE UJĘCIE

Walka - zorganizowane zbrojne starcie dwóch przeciwnych stron dążących do wy- konania przy użyciu siły zadań w skali taktycznej. Ostateczny cel walki - roz- bicie, zniszczenie /lub wymuszenie pod- dania się nieprzyjaciela/ osiąga się przez umiejętne łączenie uderzeń, manewru i ognia przy równoczesnym zachowaniu zdolności bojowej własnych wojsk

NOWE UJĘCIE

Walka - zasadnicza forma działań bojo- wych w skali taktycznej, zorganizowane zbrojne starcie dwóch przeciwnych stron dążących do wykonania zadań przy użyciu siły. Ostateczny cel walki - rozbicie, zniszczenie lub wymuszenie poddania się nieprzyjaciela przy równoczesnym zachowa- niu zdolności bojowej wojsk własnych

Propozycja W0W i POW

zrzeszono

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
4	14	-	5	13	-	5	<p>7</p> <p>Tyły dywizji/pułku/ są przeznaczone do zabezpieczenia tyłowego i technicznego oddziałów /pododdziałów/. Składają się one z oddziału /pododdziału/ zaopatrzenia z zapasami środków materiałowych, oddziału /pododdziału/ medycznego, remontowego i pododdziału technicznej obsługi lotnictwa /w dywizji/.</p>	<p>8</p> <p>Oddziały i pododdziały zabezpieczenia technicznego są przeznaczone do zabezpieczenia technicznego i metrologicznego oddziałów /pododdziałów/. Składają się one z oddziałów /pododdziałów/ zabezpieczenia technicznego z zapasami technicznych środków bojowych i materiałowych. Tyły dywizji /pułku/ są przeznaczone do zaopatrywania i obsługi oddziałów /pododdziałów/. Składają się one z oddziałów /pododdziałów/ zaopatrzenia z zapasami środków materiałowych, oddziałów /pododdziałów/ medycznych oraz pododdziałów zabezpieczenia i obsługi lotnictwa dywizji.</p>	<p>9</p> <p>W zależności od sytuacji doraźnie w skład ugrupowania bojowego dywizji i pułku mogą wchodzić: oddział wydzielony, oddział specjalny, oddział obecnia i oddział /grupa/ desantowo-szturmowy, a ponadto w skład ugrupowania bojowego dywizji - desant śmigłowcowy, odwód inżynierijny, oddział zabezpieczenia ruchu i oddział /grupa/ torujący, a jeżeli dywizja działa jako operacyjna grupa manewrowa - również oddziały rajdowe. W obronie w skład ugrupowania bojowego dywizji może wchodzić odwód przeciwdesantowy.</p>	<p>10</p> <p>Na podstawie uzgodnień w czasie wspólnej narady Sztabu Głównego Kwatermistrzostwa WP i Głównego Inspektora Techniki.</p>
5	15	7	-	14	6	6	<p>8</p> <p>W zależności od sytuacji w skład ugrupowania bojowego dywizji i pułku mogą wchodzić: oddział wydzielony, oddział specjalny, oddział obecnia i oddział /grupa/ desantowo-szturmowy, a ponadto w skład ugrupowania bojowego dywizji - taktyczny desant powietrzny, odwód inżynierijny, oddział zabezpieczenia i oddział /grupa/ torujący. W obronie w skład ugrupowania bojowego może wchodzić odwód przeciwdesantowy.</p>	<p>9</p> <p>W zależności od sytuacji doraźnie w skład ugrupowania bojowego dywizji i pułku mogą wchodzić: oddział wydzielony, oddział specjalny, oddział obecnia i oddział /grupa/ desantowo-szturmowy, a ponadto w skład ugrupowania bojowego dywizji - desant śmigłowcowy, odwód inżynierijny, oddział zabezpieczenia ruchu i oddział /grupa/ torujący, a jeżeli dywizja działa jako operacyjna grupa manewrowa - również oddziały rajdowe. W obronie w skład ugrupowania bojowego dywizji może wchodzić odwód przeciwdesantowy.</p>	<p>10</p> <p>Propozycje POW i SOW w sprawie ujednolicenia nazw elementów ugrupowania bojowego.</p>	
6	15	11	14	14	3	3	<p>8</p> <p>Oddział specjalny jest przeznaczony do niszczenia środków naporu jądrowego i chemicznego oraz urządzeń naziemnych i systemów rozpoznawczo-uderzeniowych, nieprzyjaciela. W dywizji może być organizowany jeden oddział w składzie wzmocnionego batalionu, a w pułkach pierwszego rzutu - jeden - dwa oddziały, każdy w składzie wzmocnionej kompanii. Zadania oddziału specjalnego może wykonywać również taktyczny desant powietrzny.</p>	<p>9</p> <p>Oddział specjalny jest przeznaczony do niszczenia środków naporu jądrowego i chemicznego oraz urządzeń naziemnych i systemów rozpoznawczo-uderzeniowych, lotnisk, stanowisk dowodzenia, urządzeń tyłowych i innych ważnych obiektów. W zależności od charakteru wywanego obiektu do oddziału specjalnego włącza się specjalistów z odpowiednim wyposażeniem. Oddział specjalny może działać samodzielnie lub wspólnie z oddziałem wydzielonym i desantem powietrznym lub wchodzić w skład operacyjnej grupy manewrowej /OGM/.</p>	<p>10</p> <p>Sprecyzowanie sformułowania.</p>	
7	-	-	-	16	5	-	<p>8</p> <p>Oddział /grupa/ desantowo-szturmowy jest przeznaczony do wykonywania szturmowego powietrznego na ważne obiekty w ugrupowaniu /na tyłach/ nieprzyjaciela w celu ich zniszczenia. Niektóre obiekty może on opanowywać i utrzymywać do czasu podjęcia wojsk własnych. Organizuje się go z pododdziałów śmigłowców, piechoty i innych rodzajów wojsk. Oddział desantowo-szturmowy może być organizowany w sile do pułku śmigłowców i do batalionu piechoty, a grupa - do eskadry śmigłowców i kompanii piechoty.</p>	<p>9</p> <p>Oddział /grupa/ desantowo-szturmowy jest przeznaczony do wykonywania szturmowego powietrznego na ważne obiekty w ugrupowaniu /na tyłach/ nieprzyjaciela w celu ich zniszczenia. Niektóre obiekty może on opanowywać i utrzymywać do czasu podjęcia wojsk własnych. Organizuje się go z pododdziałów śmigłowców, piechoty i innych rodzajów wojsk. Oddział desantowo-szturmowy może być organizowany w sile do pułku śmigłowców i do batalionu piechoty, a grupa - do eskadry śmigłowców i kompanii piechoty.</p>	<p>10</p> <p>Zdefiniowano nowy element ugrupowania bojowego.</p>	

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
8.	21 23			19 20			Zmieniono kolejność omawianych zasad sztuki wojennej przenosząc zasadę "przewaga" jako ogólniejszą - przed "ześrodkowanie sił"		Korekta redakcyjna
9.	21		10	22	11		Manewr jest integralnym elementem każdej walki, stosuje się go w celu jak najpełniejszego wykorzystania wyników rażenia ogniowego, w tym zwłaszcza bronią jądrową oraz właściwości terenowych. Do zasadniczych rodzajów manewru zalicza się: oskrzydlenie, obejście, wycofanie oraz połączenie oskrzydlenia z obejściem.	Manewr stanowi integralny element każdej walki, umożliwia on uchwylenie i utrzymanie inicjatywy, przeciwdziałanie zamierzeniom nieprzyjaciela oraz prowadzenie skutecznej walki w warunkach szybkich i gwałtownych zmian sytuacji bojowej. Myślą przewodnią manewru powinno być jak najpełniejsze wykorzystanie skutków uderzeń jądrowych i ogniowych na nieprzyjaciela, a także właściwości terenu. Do zasadniczych rodzajów manewru wykonywanego wojskami zalicza się: oskrzydlenie, obejście i wycofanie. Oskrzydlenie i obejście prowadzą do okrążenia nieprzyjaciela.	Propozycja POW
10.	26	1					Brigady zmechanizowane i pancerne są ogólnowojskowymi związkami taktycznymi przeznaczonymi do wykonania zadań taktycznych, zbliżonych do zadań dywizji zmechanizowanej i dywizji pancernej. Dywizje /pułki/ rodzajów wojsk i wojsk specjalnych, wojsk lądowych są zasadniczymi związkami taktycznymi /oddziałami/, a brygady - związkami taktycznymi oddziałami. Są one przeznaczone do wykonywania zadań wspólnie z dywizjami /pułkami/ zmechanizowanymi, pancernymi /czołgów/ lub samodzielnie.	Zrezygnowano	Nie występują takie związki. Propozycja WSOwPanc
11.	29	11					Przeniesiono bardziej związłą charakterystykę lotnictwa wojsk lądowych z paragrafu 46, który jednocześnie skrócono rezygnując ze szczegółowego opisu rodzajów lotnictwa /pominięto m.in. lotnictwo strategiczne nie występujące w WP/.		Potrzeba skrócenia regulaminu.
12.	-	-	-	36	8		Wojska obrony terytorium kraju realizują następujące zadania na rzecz wojsk przegrupowujących się przez obszar kraju: rozpoznanie nieprzyjaciela i terenu, kierowanie ruchem wojsk, w tym pomoc w zapewnieniu łączności dowodzenia i współdziałania; obrona i ochrona sieci komunikacyjnej; pomoc w pokonywaniu straszaków, skażeń i zakazań oraz likwidacji skutków uderzeń broni masowego rażenia; obrona powietrzna; uzupełnianie środków materiałowych oraz udział w pomocy medycznej i technicznej.		Propozycja IOTiWOW oraz ASG WP

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
13	43		12	40		3	<p>51. Dowódca dywizji /pułku/ jest bezpośrednio odpowiedzialny za gotowość bojową i mobilizacyjną oraz wyszkolenie podległych mu wojsk; prawidłowe ich wykorzystanie oraz pomyślne i terminowe wykonanie przez nie zadań bojowych, a także za pracę polityczną, wychowanie, dyscyplinę wojskową i stan moralno-polityczny stanu osobowego. Dowódca zobowiązany jest: zawsze znać wszystko co dotyczy nieprzyjaciela, a w szczególności jego skład, stan, zamierzenia i zasady działań; podejmować w odpowiednim czasie decyzje o walce; stawiać zadania podległym oddziałom /pododdziałom/; organizować współdziałanie i wszechstronne zabezpieczenie walki; zdecydowanie dowodzić podległymi oddziałami /pododdziałami/. Wymaga to od dowódcy zdolności organizatorskich, silnej woli i odwagi osobistej, wszechstronnej znajomości charakteru współczesnej walki, środków i sposobów jej prowadzenia.</p>	<p>51. Dowódca dywizji /pułku/ jest bezpośrednio odpowiedzialny za gotowość bojową i mobilizacyjną oraz wyszkolenie podległych mu wojsk; prawidłowe ich wykorzystanie oraz pomyślne i terminowe wykonanie przez nie zadań bojowych, a także za pracę polityczną, wychowanie, dyscyplinę wojskową i stan moralno-polityczny, dyscyplinę i wartości moralno-bojowe pododdziałów. Dowódca zobowiązany jest: znać nieprzyjaciela, a w szczególności jego skład, stan, zamierzenia i zasady działań; położyć i stan podległych oddziałów /pododdziałów/; ich zdolność bojową i stan zabezpieczenia; podejmować w odpowiednim czasie decyzje; stawiać zadania podległym oddziałom /pododdziałom/; organizować współdziałanie i zabezpieczenie walki.</p>	Zmieniono po uzgodnieniu z GZP WP
14	52	11					<p>Decyzję opracowuje się na mapie z legendą. Powinna ona być jednolita i umożliwić pomyślne wykonanie zadań zarówno w wypadku stosowania tylko konwencjonalnych środków rażenia, jak i użycia broni jądrowej. Osiąga się to przez określenie jednego kierunku /rejonu/ skupienia głównego wysiłku, pasa natarcia /pasa lub rejonu obrony/ i zadań bojowych; jednolite planowanie porażenia jądrowego i ogniowego nieprzyjaciela, przyjęcie ugrupowania bojowego oraz jednolity system organizacji współdziałania, wszechstronnego zabezpieczenia walki i dowodzenia.</p>	<p>Skreslono, ponieważ kwestie te ustala regulamin służby sztabów.</p>	
15	59	5		56	1		Zmieniono brzmienie punktu dotyczącego przeznaczenia i funkcji TSD	Uzgodniono z Gł.Kwat. WP i GIT.	
16	69 88			66 78			Przeredagowano ujęcie rozdziału dotyczącego pracy partyjno-politycznej	W uzgodnieniu z GZP WP	
17	92	12					<p>Atak na broniącego się nieprzyjaciela wykonuje się w ściślejszym współdziałaniu pododdziałów zmechanizowanych i czołgów w ich jednolitym ugrupowaniu pancernym lub kombinowanym. Pododdziały czołgów w pierwszym i drugim wypadku atakują w linii bojowej, natomiast pododdziały zmechanizowane - w zależności od sytuacji - na wozach bojowych / bez spieszania się załóg podczas ataku w jednolitym ugrupowaniu czołgów i wozów bojowych /plechoty/ lub w ugrupowaniu pieszym w ślad za czołgami/ podczas ataku ugrupowaniu piechoty w wozach bojowych lub bez wsparcia ogniem wozów bojowych.</p>	<p>Zrezygnowano z opisu szczegółowej techniki działania pododdziałów. Kwestia do ujęcia w regulaminach dotyczących pododdziałów.</p>	

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
21	187 216			192 221			Zmieniono kolejność pododdziałów przesuując problematykę OCM i natarcia wspólnie ze ZT marynarki wojennej na koniec rozdziału.		Zapewnienie właściwego układu logicznego rozdziału.
22	191	8		195		4	Ugrupowanie dywizji w zależności od charakteru działania może łączyć w sobie elementy ugrupowania bojowego, przedbojowego i marszowego. W czasie podchodzenia dywizji do rubieży wprowadzenia do działań podstawą jej ugrupowania będą kolumny marszowe oddziałów, a w czasie wprowadzenia do działań - ugrupowania przedbojowe i bojowe. Cechą charakterystyczną ugrupowania dywizji będzie posiadanie taktycznych desantów powietrznych, oddziałów wydzielonych i rajdowych oraz silnych organów rozpoznawczych i ubezpieczenia marszowego. W czasie wykonywania marszu - manewru, w operacyjnej głębi obrony nieprzyjaciela, ugrupowanie przedbojowe i marszowe dywizji może przyjmować różne formy: kątem w przód, kątem w tył, występem w prawo lub występem w lewo /w stronę odsłoniętego skrzydła/ i rombu z rozmiesseniem artylerii, środków obrony przeciwlotniczej, lotnictwa wojsk lądowych i tyłów w centrum ugrupowania bojowego i kolumnach sił głównych. Tyły dywizji i rzut powietrzny oraz odwody tworzą rejonny bazowe. Elementy te przebywają w rejonie bazowym przez 6-8 godzin, a następnie przechodzą do kolejnego rejonu. Oddziały i pododdziały powinny przemieszczać się z przydzielonymi im środkami wzmocnienia.	Podstawowymi elementami ugrupowania OCM są: oddziały rajdowe, wydzielone, desantowo-szturmowe, desanty śmigłowe, oddziały rozpoznawcze, ubezpieczenia, odwody /ogólny i specjalne/ oraz zgrupowanie bazowe. Zgrupowanie bazowe mogą tworzyć osłaniane przez piechotę i czołgi: odwody, artyleria, oddziały /pododdziały/, przeciwlotnicze, lotnictwo wojsk lądowych, oddziały /pododdziały/ zabezpieczenia technicznego i tyłowe, stanowiska dowodzenia. W czasie działania w operacyjnej głębi obrony nieprzyjaciela, ugrupowanie dywizji może przyjmować różne formy: kątem w przód, kątem w tył, występem w prawo lub występem w lewo /w stronę odsłoniętego skrzydła/ i rombu. Oddziały i pododdziały powinny przemieszczać się z przydzielonymi środkami wzmocnienia. Zgrupowanie bazowe przemieszcza się zazwyczaj w centrum ugrupowania OCM zajmując rejonny bazowe na przeciąg 6-8 godzin.	Wniosek POW /płk Sobolewski/ dotyczący określenia ugrupowania OCM oraz scharakteryzowania jego poszczególnych elementów.
23	193	3		197		10	<ul style="list-style-type: none"> - oddziałowi wydzielonemu - skład, zadanie ubezpieczenia wprowadzenia dywizji do działań kierunek działania, rubież /obiekt/ do opanowania w głębi operacyjnej i czas jej opanowania; - awangardom - skład, zadania ubezpieczenia marszu; sił głównych dywizji, drogi marszu; - pułkom sił głównych /oddziałom rajdowym i oddziałowi wydzielonemu/ - środki wzmocnienia, zadanie bojowe /rejon działania, obiekty do opanowania lub zniszczenia/ i czas jego wykonania, kierunek działania, czas i miejsce dołączenia do sił głównych po wykonaniu zadania; rubież i czas wprowadzenia do działań, drogi marszu, czas przez kroczenia rubieży wyjściowej i wyrównania; sposób wsparcia ogniem artylerii i uderzeniami lotnictwa; 	<ul style="list-style-type: none"> - awangardom - skład, zadania ubezpieczenia marszu sił głównych dywizji, drogi marszu; - pułkom sił głównych /oddziałom rajdowym i oddziałowi wydzielonemu/ - środki wzmocnienia, zadanie bojowe /rejon działania, obiekty do opanowania lub zniszczenia/ i czas jego wykonania, kierunek działania, czas i miejsce dołączenia do sił głównych po wykonaniu zadania; rubież i czas wprowadzenia do działań, drogi marszu, czas przez kroczenia rubieży wyjściowej i wyrównania; sposób wsparcia ogniem artylerii i uderzeniami lotnictwa; 	Korekta redakcyjna

Wniosek Zarządu II Sztabu Generalnego WP.

9

271. Rozpoznanie prowadzi się na dużą głębokość, przed frontem, na skrzyżkach a po odwróceniu się od sił głównych armii - również od tyłu ugrupowania bojowego dywizji / pułku/. Główny wysiłek skupia się na rozpoznaniu: opanowywanych, niszczonej i obciążanych obiektów oraz sił i środków bezpośredniej obrony /ochrony/ tych obiektów; odwodów i innych sił i środków nieprzyjaciela mogących przeciwdziałać wykonywaniu przez dywizję /pułk/ zadań bojowych; terenu w rejonie działań dywizji /pułku/.

Przed podejściem dywizji do rubieży wprowadzenia do działań rozpoznanie powinno ustalić: skład, ugrupowanie i charakter działań nieprzyjaciela przed rubieżą wprowadzenia dywizji do działań oraz możliwości przeciwdziałania nieprzyjaciela podczas podchodzenia do niej; luki i słabe miejsca w ugrupowaniu nieprzyjaciela sprzyjające wprowadzeniu dywizji do działań; siły i środki nieprzyjaciela na głębokość pierwszego dnia działań dywizji. Podczas prowadzenia działań w głębi obrony nieprzyjaciela rozpoznanie ustala: położenie i charakterystykę obiektów /sił i środków/ nieprzyjaciela do niszczenia, obciążania i opanowywania w kolejnych dniach i na całą głębokość działań dywizji; rejon rozmieszczenia /przemieszczenia się/ i skład odwodów, sił obrony terytorialnej oraz środków ogniowych, szczególnie systemów rozpoznawczych, uderzeniowych, mogących przeciwdziałać dywizji /pułkowi/ w realizacji zadań bojowych; rubieże obronne, zapory inżynierijne nieprzyjaciela, przeszkody terenowe na kierunkach działań dywizji /pułku/ i możliwości ich obejścia; stan dróg, przeprawy przez przeszkody wodne, rejon bazowe OGM; miejscowe źródła zabezpieczenia materiałowotechnicznego, szczególnie w MPS.

Dywizja prowadzi rozpoznanie w ścisłym współdziałaniu z siłami pierwszego rzutu armii i sąsiednich OGM.

Wniosek Zarządu II Sztabu Generalnego WP.

8

11

202

24

14

218

25

1 2 3 4 5 6 7 8 9

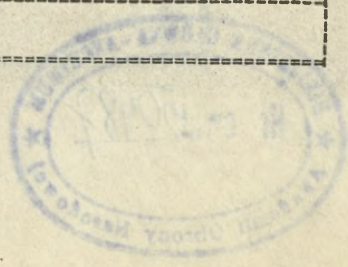
i w pasie wybrzeża; przebieg przedniego skraju, punkty oporu, rozmieszczenie w nich środków ogniowych, szczególnie przeciwpancernych /przeciwokrętowych/, system ognia i zapór rozbudowę inżynierską obrony przeciwdesantowej; skład i rozmieszczenie /współrzędne/ środków napadu jądrowego, chemicznego i systemów rozpoznawczo-uczerzeniowych; stanowiska ogniowe artylerii i środków obrony przeciwlotniczej, lotniska i lądowiska lotnictwa wojsk lądowych; rozmieszczenie stanowisk dowodzenia i środków radioelektronicznych; charakter i możliwości pokonania terenu na głębokość zadania desantu.

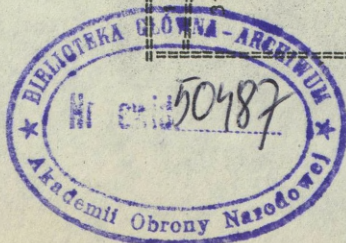
Rozpoznanie w czasie przygotowania desantowania i przejścia desantu morzem organizuje i prowadzi nadrzędny szef dowodzenia. Podczas lądowania desantu prowadzi się rozpoznanie powietrzne, z okrętów, a siłami i środkami desantu - z punktów obserwacyjnych na okrętach i naziemnych radiowy.

Pododdziały rozpoznania ogólnowojskowego i rodzajów wojsk lądują wraz z pierwszym rzutem desantu i po opanowaniu przyczółków lądowania, prowadzą działania zgodnie z ogólnie obowiązującymi zasadami w natarciu.

Pododdziały rozpoznania radioelektronicznego desantu morskiego /dywizji/ rozwijają się na lądzie po wylądowaniu pierwszego desantu i opanowaniu przyczółków.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
26	260	1	-	-	-	-	351. Działania bojowe desantu zręcznego na spadochronach /spadochronowego/ rozpoczynają się już w powietrzu. Zolnierze desantu, bezpośrednio po oddzieleniu się od samolotów obciążeni ciężkimi ładunkami broni maszynowej i granatami siłą żywą i środki ogniowe nieprzyjaciela zmagające się na lądowiskach. W miarę lądowania pododdziały szturmowe zbierają się, podchodzą do wyznaczonych obiektów i atakują je. W czasie zrzutu noca, a także w warunkach ograniczonej widoczności dziennej, kompanie szturmowe po wyładowaniu zbierają się w punktach, a bataliony w rejonach zbiórki. Punkty i rejon zbiórki wyznacza się w granicach lądowisk lub poza nimi, na podjeściach do wyznaczonych obiektów ataku.	-	Wykreślono na wniosek gen. bryg. ZDRZĄDKI
27	263	-	12	-	-	-	Tekst dotyczący działań specjalnych dywizji powietrznodesantowej	-	Wykreślono na wniosek gen. bryg. ZDRZĄDKI
29	269	16	-	-	-	-	Opis zasad wyboru pozycji obronnych	-	Zrezygnowano ze względu na zbyt szczegółowy opis.
29	-	-	-	343	13	-	-	W marszu na obszarze kraju przegrupowujące się wojska korzystają ze zorganizowanego systemu kierowania ruchem wojsk i zabezpieczenia przegrupowania realizowanego przez siły obrony terytorium kraju.	Propozycja IOT i WOW oraz ASG WP.
30	370	10	-	358	10	-	Łączność w marszu zapewnia się głównie środkami ruchomymi, a ponadto w pododdziałach również środkami sygnalizacyjnymi. Do kontroli ruchu wojsk i przekazywania zarządzeń szeroko wykorzystuje się śmigłowce. Środki radiowe pracują tylko na odbiór. Środki łączności ultrakrótkofalowej, radiolinijowej i przewodowej /pułku/ wykorzystuje się zgodnie z wytycznymi sztabu wyższego.	Łączność w marszu zapewnia się głównie środkami wojskowej poczty polowej, a ponadto w pododdziałach również środkami sygnalizacyjnymi. Środki radiowe pracują z zasady tylko na odbiór. Na nadawanie można wykorzystywać środki radiowe ultrakrótkofalowe /UKF/ w celu przekazywania sygnałów ostrzegania /alarmowania/ i kierowania marszem oraz komend ogniowych przekazywanych do wojsk obrony przeciwlotniczej. Do potrzeb kierowania marszem wykorzystuje się ponadto garnizonowy system łączności radiotelefonicznej i system łączności organów kierowania ruchem wojsk. Do kontroli ruchu wojsk i przekazywania rozkazów /zarządzeń/ wykorzystuje się również powietrzny punkt dowodzenia. Inne środki łączności mogą być wykorzystane zgodnie z wytycznymi sztabu nadrzędnego.	Propozycja Szefostwa Wojsk Łączności MON.

	2	3	4	5	6	7	8	9	10
31.	401		4	-	-		<p>rozpoznanie walką prowadzi się na podstawie decyzji dowódcy armii - przed przeciżaniem rubieży obronnej nieprzyjaciela - w celu uściślenia charakteru jego obrony, wykrycia systemu ognia i zapór oraz ustalenia liczby jego wojsk na pierwszej pozycji. Do rozpoznania walką wyznacza się pododdziały zmierzaniowane i ozoigów. Ich działanie wspiera się uderzeniami lotnictwa, ogniem artylerii i innych środków. Podczas rozpoznania walką dowódca dywizji / pułku / i dowódcy pododdziałów - na odcinkach, na których jest ono prowadzone - przebywając na swoich punktach obserwacyjnych i dowódczo-obszawacyjnych osobiście oceniają nieprzyjaciela. Ponadto obserwację prowadzi się ze wszystkich posterunków / punktów / obserwacyjnych i śmigłowców.</p> <p>Opis rodzajów zabezpieczenia techniczno-specjalnego / akapit 2 / przeniesiono na koniec punktu 651.</p>	<p>Na wniossek większości uczestników sympozjum zrygnowano z pojęcia rozpoznanie walką</p>	
32.	440			428					Korekta redakcyjna
33.	-	-	-	439		5			<p>Dla potrzeb ewakuacji technicznej zastępcą dowódcy do spraw technicznych wyznacza w uzgodnieniu z szefem sztabu oraz zastępcą dowódcy - kwatermistrzem drogi ewakuacji uszkodzonego sprzętu wielkogabarytowego.</p> <p>Uzgodnienie Głównego Kwatermistrzostwa WP i GIT</p>
34.	-	-	-	448		13			<p>Do ewakuacji technicznej sprzętu wielkogabarytowego wyznacza się oddzielne drogi ewakuacji technicznej.</p> <p>Uzgodnienie Głównego Kwatermistrzostwa WP i GIT</p>

Uwaga: Niezależnie od ujętych w wykazie zmian o charakterze problemowym do tekstu nowej wersji regulaminu wprowadzono szereg poprawek stylistyczno-redakcyjnych.

.....
[Handwritten signature]